

[Rilshøj]

i den oprindelige aftale tilbage under den anden oliekrise, som i høj grad var et produkt af en meget svag forhandlingsposition for staten på grund af de gigantiske stigninger i oliepriserne lige på det tidspunkt. Enhver kompensation til staten for de tab, man har haft ved den skæve aftale, støtter vi. På den baggrund har vi i sagen omkring A. P. Møller selvfølgelig varetaget statens interesser, men også andre koncessionshaveres vilkår i Nordsøen.

Der sker i de kommende år en udbygning af Nordsøaktiviteterne. Det sker i en anden form, end A. P. Møller i sidste fase ønskede sig, men man vender tilbage til 1990-aftalen, og spørgsmålet er, om det er så uklog en beslutning, når alt kommer til alt.

De grundlæggende forskelle mellem SF og regeringen i synet på energipolitikken tror jeg er fremgået klart nok af det foregående, men jeg vil slå et slag for, at den nationale debat, vi har nu, fører over i en diskussion om, hvilken form for internationalisering af energiforsyningen vi ønsker os. Som en udløber herhjemme er det jo især en debat om strukturen i elforsyningen, som nu er begyndt, men den er i nogen grad lammet af de forskellige interesser inden for energisektoren. Den debat skal afklares inden for forholdsvis kort tid, også på grund af naturgasprojektets helt særlige forhold. Noget af den debat vil jo blive fremskyndet og få et sundere grundlag, når vi får Storebæltskablet, fordi man så energimæssigt kan betragte Danmark samlet og ikke opsplittet, sådan som tilfældet er i dag.

Kim Behnke (FP):

Den årlige energiredegørelse har jo traditionelt udviklet sig til at være stedet, hvor partierne mere overordnet redegør for de synspunkter, der gør sig gældende inden for de forskellige dele og grene af landets energipolitik, og derfor skal det indlæg, jeg afgiver her på vegne af Fremskridtspartiet, selvfølgelig også tages som vores overordnede synspunkter.

Jeg skal også henlede opmærksomheden på, at Fremskridtspartiet jo på en række konkrete punkter har fremsat selvstændige lovforslag og beslutningsforslag, der har haft helt specifikt sigte, i denne folketingssamling.

Ser vi på det mere overordnet, så er vores opfattelse, at den største fejl ved dansk energipolitik er, at man ikke – på trods af snart 10 års

borgerlig regering – har været i stand til for alvor at kaste den socialistiske svøbe bort. Det er stadig væk de betonsocialistiske principper, der bliver brugt inden for dansk energipolitik. Det er trangen til at planlægge ved et skrivebord, det er trangen til at styre fra en politikers skrivebord, der præger dansk energipolitik.

Det medfører et ressourcespild, fordi vi ikke udnytter ressourcerne optimalt, men de bliver udnyttet ud fra politiske og administrative retningslinier, og det betyder for den danske forbruger, at man direkte og indirekte kommer til at betale langt mere for energien her i Danmark, end man betaler andre steder. Direkte betaler man mere i form af, at tingene ikke får lov til at foregå optimalt, og indirekte får man dermed også lov til via skattebilletten og de mange støtteordninger osv. at betale uforholdsmæssigt høje energipriser her i landet.

Uanset hvordan man vender og drejer det, så kommer vi ikke uden om, at rigelige og billige mængder energi er grundlaget for enhver samfundsudvikling, og derfor skal vi nok en gang appellere til, at energipolitikken i stedet for kommer til at foregå på forbrugernes præmisser og ikke på ideologiske og politisk-administrative præmisser.

Til de forskellige ting, der er nævnt i energiministerens redegørelse, vil jeg gerne sige om spørgsmålet om en strukturændring inden for dansk energipolitik, at der kan da fra tid til anden være behov for at se på, om strukturen er optimal, men vi har stærkt på fornemmelsen, at de ambitioner, der er hos dem, der råber højest om strukturændringer, går i retning af, at man kan få et helt vildt blik i øjnene, når man tænker på, at man kunne få sådan en statslig enhedsenergiesektor, hvor man rigtig kunne bestemme, om folk skal have fjernvarme, eller de skal have gas, og hvor meget strøm de må få lov til at bruge, og hvis det er ambitionen om ændringer i strukturen inden for den danske energisektor, ja, så stiger vi af med det samme.

Vi kæmper med næb og klør mod den slags ting, for sådanne statsmonopoler har intet sted i verden ført noget som helst godt med sig. Den frivillighed og den valgmulighed, der dog trods alt fortsat er for en række forbrugere, der måske er tvangstilsluttet fjernvarme, men som via en elvarmeblæser eller en enkelt elovn har en lille mulighed for at differentiere deres energiforbrug, vil forsvinde totalt, den dag der